

David Risley Gallery – James Aldridge February / March

Aldridge's recent paintings and paper cut-out installations have been made in isolation in a Swedish forest to a soundtrack of heavy metal. They reveal a beautiful but morbid world filled with black crows, spider webs, moths, weeds, flowers, skulls and mountain ranges. This world appears to be personal and also universal, mundane and fantastical, contrived and emotional. His crisp yet unexpected palette includes wine, pink and mauve alongside blood red, black and steel grey.

Using field guides as a starting point for much of his imagery, his paintings recall hunting scenes and heavy metal album covers, Renaissance landscape and 17th century French scenic wallpaper. They are constructed using a reverse process, in which the background is painted around the foreground forms. A similar process is employed in his intricate cut outs where the negative space is removed, allowing the image to slowly come into being.

James Aldridge studied at the Royal College of Art in London. He won several awards such as the Chapter Residency & Solo Exhibition and the Rome Scholarship in Fine Art. He exhibited in London at David Risley Gallery, in Rome and New York and his work is acquired by renowned private and institutional collections.

Born in the UK in 1971 James Aldridge is a painter who cites his influences as his father's birdwatching field books, a youthful obsession with heavy metal and skateboard graphics from Santa Cruz & Powell-Peralta. He now makes paintings from his home in a Swedish forest.

I first stumbled on James Aldridge's work a couple of years ago when I went to the restaurant at Tate Modern in London. The restaurant is on the 7th floor of the giant riverside building with amazing views across the capital, but despite the views I remember being completely transfixed by the giant painting which runs along the length of one wall. The painting is Cold Mouth Prayer, a painting by Aldridge commissioned specifically for the space by the Tate. The image stuck with me and I've been back several times to see it.

We got in touch with James and asked him to tell us a little more about his work, inspiration and his recent move to Sweden...

The first artist I really looked at was Edvard Munch. When I was around 8 my Dad came back from a trip to Oslo with a catalogue from the Munch Museum. I was really drawn to the work without really knowing why. It had a strangeness that expressed such emotion and that is a quality that still draws me to the art I like. I was also very much into Heavy Metal at around the age of 11 so I used to spend a lot of time obsessively copying album covers. Killers by Iron Maiden and Diary of a Madman by Ozzy Osbourne stick out in my mind now. I also looked at a lot of Bird Watching guides that were lying around, I copied those too. Later on painters like Georg Baselitz and Philip Guston. Also Vija Celmins, Peter Doig, Raymond Pettibon.... too many to mention.

I used to be really into BMX when I was younger and that led naturally to Skateboards. I really remember my Santa Cruz Rob Roskopp deck and the Skull Skates Logo. Also all the Powell-Peralta designs. All that dark imagery interested me and it relates to the metal reference and even the atmosphere of Munch's work.

Outside of 'Art' I look at a lot of old esoteric and religious imagery, Metal Albums and T-shirt designs, I listen to Metal, especially Doom Metal and Black Metal whilst working, Bird Illustrators and natural history reference books. I am a big fan of John James Audubon's 'Birds of America'. I am also greatly influenced by immediate surroundings (I live in the forest in Småland in southern Sweden) and this is

something that seems to become increasingly important to my work.

My work has a quite complicated set of processes that I use in order for it to evolve and to become engaged in the images I am making. I never know how something will develop when I begin and each decision is very much a reaction to what has happened in the work before. When I finish a work I usually will have formulated a starting point for the next piece from what I have learnt in making that work. It might be just a thought that flashes into my mind whilst I'm working. In that way the pieces generally flow from one to another in an organic way. It also allows that language of the work to develop and mutate in unexpected ways.

The last great show I saw was The Peredvizhniki – Pioneers In Russian Painting at the National Museum in Stockholm and Thor at Musklerock Festival in Sweden in the summer.

Art I own: Peter Beste – Original prints from the Norwegian Black Metal Series. Several original pen and ink drawings by Justin Bartlett and a couple of prints. A Daniel Johnston drawing. A Paul Housley painting of a cat and a watercolour of a skull. A Jenny Källman photograph. A painting by Anna Bjerger. Two small paintings of one of my daughters by Chantal Joffe. Quite a few antique bird prints. 5 antique taxidermy bird

Symbolik i malerierne pt udstillet hos Risley: Kragen: Sammen med andre kragefugle, fx skaden og raven, tillægges kragen næsten udelukkende negativ symbolik: ulykke, krig, død, ensomhed, ondskab. Medvirkende dertil er bl.a. dens sorte farve og dens skrig, kra, kra, der viser, at dens navn er opstået som en lydefterligning.

Men den kan også opfattes positivt, eller dens sorte farve kan være opstået ved en "misforståelse", idet myter flere steder beretter om, at den "oprindelig" var hvid. I Kina er den forbundet med solskiven, og i shinto er den budbringer for guderne. I græsk mytologi er den indviet til Athene og Apollon; en myte fortæller, at den oprindelig var en kongedatter, der efterstræbt af Poseidon skreg om hjælp, hvorefter Athene omskabte hende til en krage, der blev hendes ledsager.

Et bevinget ord lyder "Krage søger mage", og det findes allerede hos Peder Laale. Det betyder, at man søger sammen med ligesindede. H.C. Andersen fortsætter rimet ud i det absurde eller selvfølgelig: "Krage søger Mage, og det er altid en Krage". At bo "helt ude, hvor kragerne vender" betyder at bo langt ude på landet. "Kragemål" betyder uforståeligt sprog, men er sikkert opstået ved en fejltagelse efter et skjaldekvad om Kraka, Regnar Lodbrogs dronning.

De naturhistoriske referencer bruges hos Aldridge i den engelske betydning som betegnelse for iagttagende og beskrivende feltobservationer i modsætning til den danske forståelse i retning af en eksperimentel, laboratoriebaseret forskning.

Ingen horisontlinie i disse malerier, modsat ældre værker. Smukt, dekorativt, voldsomt, blodigt og skræmmende.

Under indflydelse af William Morris Artist, Philosoph, Poet and Designer????

William Morris was the single most influential designer of the nineteenth century, and remains today one of the best known of all British designers. This is due to his extraordinary talent as a pattern designer, his colourful and inspiring life story and to his forceful intellect and personality. Morris was much more than a designer; he was a fervent socialist, scholar, translator and publisher, an environmental campaigner, writer and poet.

2. Gallerivandring Bredgade/Palægade 1. Uge 21.-23 februar /// 2. Uge 14-16. Marts.
David Risley Gallery, Kim Bendixen, Martin Asbæk, Galerie Asbæk.

William Morris was born in Walthamstow in 1834 to an affluent middle class family, the son of a wealthy city stockbroker. At the age of fourteen he was sent to Marlborough College and was much impressed by the High Church Oxford movement. With this in mind, he entered Exeter College, Oxford in 1853, studying theology as he intended to enter the Church. During this time he met Edward Burne-Jones who was taking Holy Orders, but would later become one of the great Pre-Raphaelite artists and remained Morris's closest friend for life.

Bredgade Kunsthandel istedet for Officinet torsdag 13. Marts:

Danmark har en lang tradition inden for pottemageri – engang et jordnært og nødvendigt bidrag til den daglige husholdning. Samtidig er dansk keramik historie tæt knyttet til kendte kunstnere som Thorvald Bindesbøll, Svend Hammershøi og Skovgaard-familien, som fra slutningen af 1800-tallet blev tilknyttet den kunstindustrielle produktion af keramik, sideløbende med deres egne kunstneriske eksperimenter.

De syv keramikere, der siden 1985 har udstillet under titlen *Keramiske veje*, ønsker med denne titel at understrege det keramiske materiales mange udtryksmuligheder og tilgange.

Fra rått til skrøbeligt: Udstillingen spiller således op imod den traditionelle brugsværdi på den ene side og det rene skulpturelle formeksperiment på den anden. Ingen af keramikkerne er højtråbende, og alle lægger de sig op en fornemmelse for – og fascination af – naturens variationer. Eller det vil sige, Bodil Manz' serie af sandstøbte porcelænsskulpturer er en undtagelse. Hendes »hommage til Vilhelm Lundstrøm« rummer ingen naturreferencer. Her som i Lundstrøms opstillinger er kanden et centralt motiv, som indgår i rumlige samlinger. Den geometriske forenkling, der var Lundstrøms ærinde, bliver i keramikken til en kompleks vrangvillighed, fordi brugsværdien hele tiden trænger sig på.

Brugsværdien er helt fraværende i Sten Lykke Madsens stentøj. Her træder fortællingerne frem som fabeldyr, der vrider sig ud af lerklumperne. Gunhild Aaberg arbejder abstrakt, men med samme rustikke tyngde og i et endnu mere rått og brutalt formsprog. Hendes skulpturer fremstår som en art klippemassiver eller forkullet materiale, der har været under ildens ukontrollerbare påvirkning. Malene Müllertz cylinderformede kurve-net er derimod sarte og forfinede med de små løse fragmenter. De rummer en skrøbelig lethed, der på én gang lægger sig op ad naturens foranderlighed og så alligevel er så sirligt konstrueret og til tider indhyllet i farvestærke glasurer, at de lægger afstand til naturen og i stedet knytter an til islamisk arkitektur.

Bente Hansens har opdelt sin udstilling i fem dele; sejl, strand, sø, by og ikoner, og på denne måde bevæger hun sig igennem arkitektoniske kompositioner, bølgende amorfe former og sten af den slags man har lyst til at røre ved og putte i lommen. Jane Reumerts transparente skaller dækkes af naturornamentik fra stenarter, spættede sneglehuse og muslingeskaller, og naturfænomenet sort sol. Derimod er hendes store kar i glasfiber og polyester dækket af digitale pixels.

Der er på én gang en mytisk fremmedhed og en velkendt blødhed over Beate Andersens stentøj. De matte glasurer danner mønstre og ornamenten hen over de perfekt afstemte æggelignende former. Med titler som tidsfossil, celler og kosmisk æg lægger hun an til en forståelse af de enkelte former som små ophøjede enheder – dele der hver især rummer hele verdens kompleksitet.

Tidløshed og natur præger Sten Lykke Madsens keramik. Gunhild Aaberg finder meget af sin inspiration i det maritime miljø. Beate Andersen eksperimenterer med æglignende former. Jane Reumert blander materialer for at opnå den maksimale lethed og transparens.

Christoffer Egelund. Maria Torp

Når en kunstner arbejder med et fotorealistisk udtryk, er det nærliggende at forestille sig, at det færdige maleri baserer sig på netop et fotografi. Og det er sådan set også tilfældet med Maria Torps værker, men vejen dertil går gennem tegningen. Torp skitser sig således frem til en situation, som hun derefter opstiller, inklusive rekvisitter og – selvfølgelig – den, der skal portrætteres. Denne opstilling fotograferes, og først da kan hun gå i gang med at male. Men det er ikke det eneste punkt i Torps kunstneriske produktion, der adskiller sig fra de fleste andre fotorealisters arbejde.

Absurde fotomanipulationer Maria Torp holder sig nemlig ikke strengt til den setevirkelighed. Således har 'Nadja' enormt lange gummiarme, mens portrættet af 'Berit' mest af alt ligner en collage, hvor et foto af et ansigt er sat ind i en tegning.

Maria Torp masters the superrealistic genre, which has been a continuous feature in her oeuvre. Her artworks are based on drawings, translated into photos, then translated into painting — a process that both integrates and resolves the weight of the superrealistic painting style and makes the experimental features more visible. For Torp, drawing is where she lets go of control, parks the mind and lets the ink flow. This results in a large quantity of drawings that, in action, mood, or gesture, refers to a person's character, story, or situation. Subsequently, she stages the selected individuals and photographs them, then replicates their portraits in her interpretive paintings of personal characters. With such simple narrative techniques, intuition and free play, Torp converts the portrayed individuals into general characters in a mixture of realism, drawing, abstraction, and expressionism.

Officinet. Pynt - en keramikudstilling af Marianne Krumbach

Marianne Krumbach udstiller keramisk pynt i Officinet fra den 16. februar – 10. marts 2013. Traditionelle pyntegenstande blæses op, forstørres og forvrænges med leret som samlende medie. Fernisering fredag den 15. februar kl. 17-19. Alle er velkomne.

Foldede servietter, kulørte guirlander og kinesisk dekoration får ny status i udstillingen Pynt. De klassiske pyntegenstande udføres i ler og tilføres et ekstra lag betydning, når de udstilles som forstørrede keramikobjekter.

"Hvis noget bare er til pynt, er det ifølge ordbogen uden praktisk værdi eller funktion. Der klæber sig ligesom noget negativt ved ordet, se bare i ordbogen hvilke aflæggere pynten har: at pynte sig med lånte fjer, tage pynten af, overpyntet og pyntesyg. Måske er det den ringe agtelse der giver pynten sin lethed. Det er bare for sjov, til fest, for at fejre. Den lethed vil jeg låne noget af til mit ler. - Og se hvad der sker".
Marianne Krumbach.

Viden om udstilleren

Marianne Krumbach er uddannet fra Designskolen Kolding, afd. for keramik og glas i 2001. Hun har udstillet på Danmarks Keramikmuseum Grimmerhus, på Charlottenborg Kunsthø, Designer Zoo, Koldinghus mv. I 2011 deltog hun på Biennalen for Kunsthåndværk og Design, hvor værket '7 træer' blev præmieret af Statens Kunstfond.

I mit arbejde interesserer jeg mig for at fortolke naturfænomener som træer, bjerge, vulkaner, blomster med mere.

Naturen som inspirationskilde er udskældt og klichéfylt, men ikke desto mindre – eller netop derfor? - er det den primære idékilde til min formgivning. For mig er naturen ikke bare bjerg og træ, men min forestilling om træet og bjerget.

2. Uge på Officinet:

Oplev nogle af samtidens stærkeste keramikere håndplukket af den norske kurator Gjertrud Steinsvåg til udstillingen Tangibility, der vises i Officinet fra den 16. marts – 7. april 2013.

Gitte Jungersen, Mariko Wada, Lea Mi Engholm, Lisbeth Voigt Durand og Ane Fabricius Christiansen opnår på forskellig vis nærværende værker med en helt særlig fornemmelse for materiale og form.

Velkommen til fernisering fredag den 15. marts kl. 17-19. Ph.d. Louise Mazanti åbner udstillingen.

Officinet - Danske Kunsthåndværkeres projektrum. Rum til udstillinger, artist talks, foredrag og happenings.

Officinet giver rum til samtidens bedste kunsthåndværk. Her vises årligt 10-12 udstillinger skabt af professionelle danske kunsthåndværkere indenfor keramik, tekstil, glas, metal og andre materialer. Udstillingerne planlægges af et udstillingsudvalg og designes af udstillerne selv, hvilket giver et foranderligt rum, der både byder på totalinstallationer, podieopstillinger, kunsthåndværk med kant til design eller kunst.

Alt salg går gennem udstilleren, og Officinet tager ikke procenter. Officinet fik i 2012 helt nye smukke podier skabt af Tue Bondo Arentoft.

Bonus info Officinet er placeret i det gamle Frederiks Hospital i København med Designmuseum Danmark som nærmeste nabo. Navnet Officinet stammer fra 1700-tallet, hvor lokalet blev brugt som apotek i Frederiks Hospital. Officin kommer af latin og betyder ”værksted”. Det var det lokale, hvor lægemidlerne blev udleveret til kunderne.

Salon 66 – en tværæstetisk kritikersalon Danske Kunsthåndværkere har i 2012 oprettet Salon 66 med ønsket om at belyse relationer mellem kunsthåndværk og andre kunstarter. Salon 66 finder sted i Officinet midt i den aktuelle udstilling og byder på i alt 12 foredrag og paneldebatter fra efteråret 2012- forår 2014.

Keramik er en fællesbetegnelse for produkter af brændt **ler**. Leret kan efter tørring brændes i et åbent bål, en grube eller en ovn. Ved temperaturer mellem 300 og 400 grader fordampes vandet mellem lerkrystallerne. Når det udsættes for temperaturer over 500 grader nedbrydes lerkrystallerne og krystalvandet forsvinder[1]. De nye keramiske krystaller kan ikke optage vand i sin krystalstruktur og har mistet sine plastiske egenskaber. Ved temperaturer op til 900-1000 °C er det keramiske materialet stadig **porøst**. Dermed er det kun delvist vandtæt og det er ikke frostsikkert.

Ved temperaturer under ca. 900-1000 °C sker der en **sintring** af leret, hvorved de enkelte partikler begynder at smelte sammen og porøsiteten i det keramiske materiale forsvinder. Keramikken bliver vandtæt og kan tåle frost, fordi der ikke trænger vand ind i materialet. Med temperaturer over 1000 °C forandres keramikkrystallernes struktur, og sammensmeltningen af krystallerne bliver mere og mere omfattende[2]. Det såkaldte sintringsinterval afsluttes ved den temperatur, hvor det keramiske materialet overgår til en amorf glasmasse. For kvartært ler fra den sidste istid ligger grænsen mellem 1250 og 1350 °C, mens tertiært ler kan brændes til højere temperaturer. Kaolin, som er råmaterialet til porcelæn, kan brændes til 1800-1900 °C uden at blive til glas.

Afhængigt af den anvendte lertype og brændingstemperatur skelnes mellem en række forskellige typer af keramik. Hertil hører:

- **raku**, **lertøj**, **fajance**, **stentøj**, **porcelæn**, **Teknisk keramik**

Keramikken kan på overfladen være belagt med et lag af **keramisk glasur**. Glasuren består af en lerblanding med et lavere smeltepunkt. Derved får keramikken en vandtæt overflade. Samtidig kan glasuren fungere som dekoration.

bendixen contemporary art : "Dialog" En udstilling omkring værker af Vilhelm Bjerke-Petersen. Med værker af Nils Erik Gjerdevik, Johan Nobell og Vilhelm Bjerke-Petersen. d.1 februar – d.13 marts, 2013
Fra 22. Marts er der gruppeudstilling med Devin Troy Strother (USA), Austin Eddy (USA) & Kaspar Bonnén (DK)

Med udgangspunkt i tre tuschtegninger fra 1930'erne og to malerier fra 1940'erne af den danske surrealistiske kunstner Vilhelm Bjerke-Petersen, har den dansk-norske kunstner Nils Erik Gjerdevik, sammen med den svenske kunstner Johan Nobell installeret en stedsspecifik udstilling kædet sammen af værker og mellemrum i galleriet.

I Danmark fortæller en anecdote, at Vilhelm Bjerke-Petersen og Richard Mortensen blev uenige om surrealismes udvikling. Bjerke-Petersen holdt på den figurative Freudianske psykoanalytiske inspirerede retning og Richard Mortensen på den abstrakte vej. Den abstrakte kunst vandt som bekendt i første runde den museale og akademiske sejr, den figurative kunsts ene fod sad for fast i den gamle kunst, også selvom den anden var solidt plantet i det moderne, med Freuds psykoanalyse som udgangspunkt. Og hvis der er en ting Freud og psykoanalysen har lært os, så er det, at det vi ikke må, vil vi.

Alt hvad der er populært ved surrealisme, det fantastiske, det erotiske, det umiddelbart genkendelige, har gjort den til et folkeligt elsket og akademisk tvivlsomt projekt. Den rummer både populærkulturens dårlige smag og finkulturens gode samvittighed på en gang. Det abstrakte derimod, har en mellemregning med det skønne, æstetikke, vores sanser og følelser. Det vi kan mærke og måske ikke sige. Oplevelsen fremfor aflæsningen.

Men vi vil helst det hele på én gang, på samme måde som denne udstilling vil sætte det hele i spil på en gang; det figurative fortællende, det abstrakte formelle, kunstværkets autoritet, mellemrummets betydning, og installationens flygtighed. Alt sammen noget der burde udelukke hinanden, men med tyske kunsthistoriker Boris Groys definition af samtidskunst som et paradoks-begreb der altid rummer sin egen modsætning, ved vi godt i dag, at paradokser ikke udelukker hinanden. Men tværtimod er den grus i maskinen, der gør den ikke altid kører den lige vej.

Vilhelm Bjerke-Petersen, 1909 – 1957. Danske surrealistisk maler og teoretiker. Uddannet på Kunstakademiet i Norge og sammen med bla. Richard Mortensen og Ejler Bille medstifter af sammenslutningen "Linien". Han er repræsenteret i en lang række offentlige og private samlinger. Ligesom har udført en række offentlige og private udsmykninger, her i blandt en nyrestaureret udsmykning fra 1939 med Elsa Thoresens I den Københavnske bolig-karré, Ved Volden på Christianshavn.

Nils Erik Gjerdevik, 1962 - , har udstillet på talrige internationale gallerier og museer i ind – og udland. Gjerdeviks værker er videre repræsenteret på mange museer såvel som i mange internationale privatsamlinger. Gjerdevik er i Danmark dagligt tilknyttet Galleri Nils Stærk.

Johan Nobell, 1963 -, har i flere år udstillet på internationale gallerier som f.eks; Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Pierogi 2000, New York, Stephane Simoens, Knokke, Belgien og bendixen contemporary art (DK). Nobell's værker er videre repræsenteret i talrige internationale samlinger, ligesom de ofte kan ses på de største internationale kunstmesser i verden.

Surrealisme

En international bevægelse, der opstod i 1921 i Paris på grundlag af André Bretons manifest. Surrealismen søger under indflydelse af dadaismen og Freuds psykoanalyse at skildre menneskets dybeste lag i den ubevidste drømmeverden. Undertiden gjorde de brug af en malerisk automatisme, en metode, der var ukontrolleret og forbundet med underbevidstheden for at skabe tilfældige figurer og former, som kunne

2. Gallerivandring Bredgade/Palægade 1. Uge 21.-23 februar /// 2. Uge 14-16. Marts.
David Risley Gallery, Kim Bendixen, Martin Asbæk, Galerie Asbæk.

stimulere fantasien. Blandt de mest fremtrædende kunstnere er Max Ernst, Paul Klee, Jean Arp, Joan Miro, André Masson, Yves Tanguy, Man Ray, Giorgio de Chirico, René Magritte og Salvador Dali. I dansk kunst er det især Wilhelm Freddie og Vilhelm Bjerke-Petersen, men også Ejler Bille, Asger Jorn og Richard Mortensen havde berøring med surrealismen.

dadaisme, *dada*, international litterær og kunstnerisk bevægelse, der hovedsagelig udfoldede sig 1915-23. Navnet stammer fra et tilfældigt ordbogsopslag, ifølge hvilket *dada* på fransk betyder 'kæphest', på rumænsk 'ja, ja'; det var karakteristisk for dadaisterne, at de anvendte tilfældighedsprincipper i skabelsesprocessen.

Galerie Asbæk + Martin Asbæk VIDEO + Clare Woods

Første uge VIDEO med Niels Bonde, Elina Brotherus, Jesper Carlsen, Astrid Kruse Jensen / Pernille Rose Grønkjær, Eva Koch, Søren Martinsen, Matt Saunders, Lisa Strömbeck, Ebbe Stub Wittrup
07.02.13 - 09.03.13

Martin Asbæk Gallery viser for første gang i galleriets historie en ren VIDEO udstilling med værker fra galleriets kunstnere. Det er alle kunstnere, som udover at arbejde med video også beskæftiger sig med andre kunstneriske genrer. Video er i dag en udbredt og accepteret kunstnerisk medie og accepteret af kunstinstitutionerne. Sideløbende præsenterer Nikolaj Kunsthal for tredje år i træk videokunst festivalen FOCUS – det er blevet til en markant platform for videokunst med et fyldigt program af værker fra ind- og udland.

Videokunstens historie

Videokunst kan dateres tilbage til 1960ernes USA, hvor kunstnerne for alvor kastede sig over den nye teknik og begyndte at udforske dens mange visuelle og narrative muligheder. Et generelt træk ved de tidlige videopionerer som Nam June Paik, Bruce Nauman og Vito Acconci er undersøgelsen af forholdet mellem krop, de rumlige omgivelser samt af mediets muligheder for at eksperimentere med tidsoplevelsen, loops, freeze frames og slow motions. En stor del kvindelige kunstnere kastede sig også over mediet, da de oplevede den som historieløs og befriet for den mandsdominerede kunsthistories regler og traditioner. Op gennem 70'erne og 80'erne var det vigtigt at operere med begrebet videokunst som isoleret genre, men's video i dag sidestilles med fotografi, maleri i samtidens gruppeudstillinger.

Kunstnerens værker

EVA KOCH's dobbeltprojektion AUGUSTA, 2008 møder beskueren ved indgangen til galleriet. Projektionerne er placeret overfor hinanden, hvor på den grønlandske ældre kvinde Augusta står på en bakketop på den ene projektion og på den anden går Augustas familie hende i møde. Videoinstallationen er en visualisering af et møde mellem Augusta i Danmark og hendes familie på Grønland. Det er et levende portræt, et moderne familie billede i al sin mangfoldighed, der udspiller sig i Augustas erindring. På sin egen underspillede måde sætter installationen fokus på det at befinde sig væk fra ens familie og understreger den længsel og savn, der kan opstå.

I installationer og fotografier undersøger Niels Bonde ofte mellemrummene mellem privatliv og indtrængen af forskellige former for overvågning, en relation, der fremkalder frygt, samt fascination i mange mennesker. Et af de områder, han har taget op, er den indflydelse og tilstedeværelse af computerteknologi i hverdagen. I andre værker fokuserer han på spørgsmål om identitet og menneskelige vilkår, der involverer beskueren glimrende gennem installatoric praksis.

The Black Day Sequence, 2010 af den finske anerkendte kunstner Elina Brotherus var i efteråret præsenteret på udstillingen New Nordic på LOUISIANA. I værket bevæger kunstneren sig langsomt, graciøst og nøgen ud i en iskold sø i Finland. Det er som en klassisk romantisk scene; dystert, fascinerende og æstetisk med en delvis mørk himmel, der brydes af et rosa skær. Værket fremstår mere som et maleri end en film – en omhyggelig konstrueret vision af det sublime, snarere end en simpel handling. http://www.elinabrotherus.com/videos/#section_5

Filminstruktør Pernille Rose Grønkjær og kunstner Astrid Kruse Jensen er gået sammen og skabt kunstfilmen The House inside her i 2011. Værket har ingen egentlig narrativ handling, men overgiver sig til et poetisk billeddigt, hvor beskueren selv skaber sammenhænge og betydning. Resultatet bliver et sanseligt og forførende tableau, der svæver mellem drøm og virkelighed. Et andet værk, der lader

billedsproget dominere er den amerikanske kunstner Matt Saunders, der viser en ny animation skabt ud fra utallige blæk på mylar tegninger og redigeret i hypnotiske levende billeder. Værket har netop været præsenteret på TATE Museum of Modern Art i Liverpool.

Virkeligheden er ligeledes suspenderet i filminstallationen Mary Rose – A Play in Tree Acts, 2011 af Ebbe Stub Wittrup. De tre 16 mm film præsenteres på en gammel projektor, og skildrer hver især fysiske steder og konkrete objekter, der gennem på gådefulde historier. Ebbe Stub Wittrup arbejder ofte i et filosofisk spænd og udforsker tilværelsens gådefulde lag.

Jesper Carlsen udforsker ligeledes vores bevidsthed i sit værk Mirror Box, 2013, der er en optagelse af et spejl og en hånd, der udfører forskellige øvelser. Spejlbilledet snyder en ubevidst del af hjernen til at tro, at den anden hånd er tilstede. I sin enkelthed er værket en skildring af en behandlingsform, der bruges mod fantom smerter.

Fra det ubevidste og gådefulde bevæger vi os videre over i en fornyelse af traditionen.

Værket Danskeren, 2013 af Søren Martinsen, der er udstillingsaktuel på TRAPHOLT, referer motivisk og kompositorisk til kanoniserede værker fra guldalderen og den senere symbolisme. Filmen skydes i gang med PH's Danmark fra 1935 – men det er værd at bemærke, at Martinsen bruger de traditionelle greb for at sætte fokus på, hvad der skaber vores identitet.

Niels Bonde har skabt specifikt til udstillingen en stor pixelvæg, hvorpå der projekteres brudstykker af forskellige offentlige film såsom Paris Hiltons porno film, Cho's tilståelse af den voldsomme massekræver på en high school i USA samt andre brudstykker fra offentlige you tube film. Filmene kræser om temaet billeder som valuta og skriver sig ind i historien af massemedierede værker.

Sidst skal nævnes den svenske video-kunstner Lisa Strömbeck's højaktuelle værk *Animals do it : RECYCLE*, 2012 der vises på en to meter bred projektion. På en skovsti ligger en stor bunke affald af dåser, mælkekartoner og plastbeholdere. Ind kommer en hund, der nænsomt begynder at sortere affaldet. Værket er skabt for at inspirere til recycling.

Tjek også denne video af samme kunstner: <http://www.lisastrombeck.com/film/in-memory-of-all-those-who-work-without-ever-getting-a-reward/>

Strömbeck arbejder med video, fotografi og collage. En særlig genkendeligt og tilbagevendende motiv i Lisa Strömbeck kunst er dyr - eller mere specifikt; forholdet og hierarkiet mellem mennesker og dyr. Selv om der ikke er nogen mennesker i billedet, er scenen omhyggeligt konstrueret af mennesket (kunstneren), at afsløre en vis interaktion med dyrene i fokus. Derudover er Strömbeck medstifter af Kvinder på Værtshus. http://www.hum.au.dk/cek/kontur/pdf/kontur_11/bog.uaj.pdf

Anden uge: Clare Woods fra 15.03.12 - 27.04.12

Clare Woods har for nylig flyttet fra London til Herefordshire. Hun studerede på Bath College of Art og Goldsmiths College. Hun har udstillet bredt i Storbritannien, Europa og Amerika, og hendes arbejde er repræsenteret i større samlinger. Hun for nylig haft soloudstillinger i London, Athen, Madrid og Berlin.

Den britiske kunstner Clare Woods (f. 1972) har overtaget Martin Asbæk Gallery hvor hun præsenterer sin første soloudstilling i Danmark. Woods landskabsmalerier er i olie på aluminium og er ofte i store formater. Det kræver en særlig form for disciplin og ikke mindst et højt ambitionsniveau at skabe et værk 400 x 300 cm. Men samtidig så meget plads giver dig stor frihed til at udtrykke dig - og Woods styrer denne frihed til perfektion.

Selve processen begynder med Woods 'egne fotografier, der er monteret på kryds og tværs af rummet til at danne en hel tableau. Senere bliver motivet skitseret på aluminiumsplader, før oliemaling påføres.

Med udgangspunkt i sine egne fotografier fra det engelske og skotske landskab, tager Clare Woods os på en følelsesmæssig rejse ind bag den smukke ydre af landskabet i sine malerier. Vi kravler ind i underjordiske grotter, hvor vi er fanget af rødder, der stikker ud og vokse sammen med andre planter, blade og organiske vækster. Naturen står alene og symboliserer alt der står uden for samfundet og fællesskabet.

Clare Woods voksede op på landet, hvor hendes mor var en kunstner. Så det var naturligt for hende at drømme om en karriere som kunstner fra sin tidligste barndom. I 1999 tog hun sin Master i Fine Art grad fra Goldsmiths Collage i London, og siden da har hendes karriere taget fart. Først fotograferede Woods om natten. Ideen var at skabe og vise en følelse i landskabet i stedet for at skildre selve landskabet. Over tid har værkerne udviklet sig gennem tre hovedfaser. De første værker var baseret på skildringer af skove og træer, men zoomet tæt på de organiske vækster. Efter dette, indgik vand og søer ofte i værkerne. Den tredje fase, bestående af udstillingens værker, er baseret på fotografier fra Yorkshire, med værker der primært viser klipper, sten og rødder.

Clare Woods har udstillet på en række fremtrædende gallerier og museer i Europa og USA. I Danmark er Woods repræsenteret i ARKENs samling, og kan i øjeblikket ses i museets 'kunst akse' med et enormt værk på 3 x 10 meter. I Martin Asbæk Gallery er værkerne af forskellige størrelser.

Clare Woods 'arbejde svæver mellem repræsentation og abstraktion, mellem præcision og ulykke. Hendes malerier giver uendelige mulige læsninger endnu de stadig funderet i noget virkeligt, de kender og alligevel uhyggeligt. I dette tilfælde Woods forsøger at fange dette punkt på tærsklen til noget forandring, som når en plante tager på en menneskelig personlighed.